

Kesan dan Langkah Mengatasi Ketagihan Todi dalam Kalangan Wanita India di Selangor, 1900-1945

Effect and Measures to Overcome Toddy Addiction among Indian Women in Selangor

Karthiyani Katigason* & Azharudin Mohamed Dali

Jabatan Sejarah, Fakulti Sastera and Sains Sosial, Universiti Malaya,
Kuala Lumpur, Malaysia

*Corresponding Author : arthykatigason@gmail.com

Abstrak

Makalah ini bertujuan untuk mengkaji kesan pengambilan todi dalam kalangan wanita India di negeri Selangor antara tahun 1900 hingga 1945. Makalah ini juga meneliti tindakan dan langkah yang diambil oleh pihak British untuk mengatasi masalah tersebut. Pensejarahan mengenai pengambilan todi di negeri Selangor ini dilihat lebih banyak memberikan tumpuan kepada kaum lelaki hingga ia seringkali dilihat sebagai “aktiviti lelaki”. Pandangan ini menyebabkan isu-isu mengenai pengambilan todi dalam kalangan wanita terpinggir. Makalah ini menjawab persoalan mengenai apakah kesan todi terhadap kehidupan wanita India di Tanah Melayu dan apakah tindakan yang diambil oleh kerajaan British untuk mengatasi masalah ini? Kajian ini menggunakan kaedah kualitatif yang menganalisis data daripada sumber-sumber pertama dan kedua. Hasil kajian mendapati pengambilan todi telah membawa implikasi buruk kepada kalangan wanita yang mengambilnya. Implikasi tersebut bukan sahaja daripada sudut kesihatan seperti cirit birit, muntah dan sakit perut tetapi juga sosial. Ketagihan todi menyebabkan mereka menjadi mabuk dan tidak dapat berfikir secara waras. Hal ini demikian kerana mereka tidak dapat mengawal diri mereka dan melakukan perbuatan yang tidak bermoral seperti menjerit, bergaduh dan berkelakuan tidak senonoh. Keadaan menjadi semakin kritikal jika kalangan lelaki dalam keluarga tersebut juga ketagih todi. Kajian ini juga mendapati bahawa langkah-langkah tegas telah diambil oleh pihak berkuasa bagi menyelesaikan masalah ini. Antara tindakan yang diambil ialah memantau dan mengawal pembukaan dan penjualan todi di kedai-kedai todi. British juga telah menggubal peraturan baru iaitu todi tidak harus dijual secara hutang kepada pemabuk, wanita dan kanak-kanak yang berumur di bawah 16 tahun. Walaupun pelbagai langkah dijalankan oleh British, namun ia masih sukar untuk dihapuskan sepenuhnya.

Kata kunci: Todi; Wanita India; Selangor; Kesihatan.

Abstract

This paper aims to examine the effects of toddy consumption among Indian women in the state of Selangor between 1900 to 1945. This paper also examines the actions and measures taken by the British to overcome the problem. The historiography of toddy consumption in Selangor is seen to be more focused on men so that it is often regarded as a "male activity". These circumstances cause issues regarding toddy drinking among women is left out. The main research question is what the impact of toddy on Indian women in Malaya and what action is being taken by the British government to overcome this problem? This study uses a qualitative approach that analyzed data from the primary and secondary sources. This study found that toddy consumption has had adverse implications among women who consume it. The implications are not only from a health point of view such as diarrhea, vomiting and stomach pain but also socially. Toddy addiction causes them to become intoxicated and unable to think rationally. This causes them to lose control of themselves and commit immoral acts such as shouting, fighting and misbehaving. The situation becomes more critical if the men in the family are also addicted to toddy. The study also found that strict measures have been taken by the authorities to solve this problem. Among the actions taken is to monitor and control the opening and sale of toddy in toddy shops. The British have also enacted a new rule that toddy should not be sold in debt to drunks, women and children under the age of 16. Although various measures were taken by the British, it was still difficult to completely eliminate toddy.

Keywords: *Toddy; Indian Women; Selangor; Health.*

PENGENALAN

Makalah yang terangkum sebagai sebuah kajian sejarah sosial ini membincangkan mengenai perkaitan antara wanita India dengan pengambilan todi di negeri Selangor dari tahun 1900 hingga 1945. Fokus utama kajian ini ialah kesan pengambilan todi dalam kalangan wanita India dan langkah yang diambil oleh kerajaan kolonial di Tanah Melayu untuk mengatasi masalah ini. Walaupun telah ada kajian-kajian yang dijalankan mengenai todi serta pengambilan todi dalam kalangan orang India seperti disertasi sarjana yang dihasilkan oleh Subhasini Vamana iaitu "Masalah Alkoholisme di kalangan Masyarakat India di Semenanjung Malaysia dari tahun 1980-2000" namun kajian ini dilihat lebih menjurus kepada kalangan lelaki dan kurang menyentuh pengambilan todi oleh kaum wanita India. Kajian ilmiah peringkat ijazah pertama yang dihasilkan oleh Rathi Devi Perumal iaitu "Keadaan Sosial Buruh India di Tanah Melayu" pula hanya membincangkan mengenai masalah kesihatan dan ancaman keselamatan yang dihadapi oleh wanita India di Tanah Melayu di bawah sub topik bekalan air, sanitasi dan keselamatan buruh India di kawasan perladangan. Kajian Rathi Devi juga tidak menyentuh mengenai masalah todi dalam kalangan wanita India di Tanah Melayu. Tabiat meminum todi bukan sahaja memberi kesan yang negatif kepada lelaki India malahan menjejaskan kehidupan wanita India. Hal ini demikian kerana penelitian terhadap kesan todi ke atas masyarakat India turut mendapati bahawa kalangan wanita India juga turut mengalami penderitaan dan kesengsaraan disebabkan oleh todi.

Pengambilan todi oleh wanita India telah membawa kesan negatif dari segi sosial, kesihatan dan ekonomi. Wanita yang ketagih todi didapati mengalami masalah kesihatan seperti cirit-birit, muntah dan sakit perut. Malahan, sebagaimana yang akan dijelaskan dalam tulisan ini, terdapat kes yang menunjukkan kematian dalam kalangan yang mengambil todi.

Selain itu, tindakan mereka minum todi secara tidak terkawal memberi kesan yang mendalam terhadap diri dan kehidupan harian mereka. Kaum wanita tidak langsung minum todi di India dan mereka hanya akan minum todi bagi tujuan kesihatan atas nasihat doktor. Keadaan sungguh berbeza di Tanah Melayu di mana mereka menjadi ketagih kepada todi. Todi yang pada mulanya diambil dalam kuantiti yang sedikit, lama kelamaan menyebabkan mereka menjadi ketagih. Dalam usaha mengaut keuntungan yang lebih, pemilik kedai todi pula telah menjual todi kepada kanak-kanak dan remaja dengan sewenang-wenangnya. Ini menyebabkan remaja perempuan berkeliaran dalam keadaan mabuk. Menurut laporan Walter John Kirkpatrick Stark yang merupakan seorang Penolong Pengawal Buruh, wanita India terutamanya wanita tua juga menjadi pelanggan di kedai todi.¹ Menyedari masalah ini, kerajaan kolonial telah mengambil langkah untuk mengatasi masalah pengambilan todi. Misalnya dalam Enakmen Eksais 1923, Kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu telah mengeluarkan arahan agar peniaga tidak dibenarkan menjual todi kepada wanita dan kanak-kanak perempuan yang berumur di bawah 16 tahun.² Peraturan juga telah dikenakan agar buruh lelaki hanya mengambil atau minum di kedai todi. Mereka tidak dibenarkan untuk membawa todi ke rumah untuk mengelakkan wanita dan kanak-kanak daripada turut mengambil todi. Perlu juga disebutkan di sini, wanita yang dimaksudkan dalam makalah ini merujuk kepada kalangan buruh wanita yang bekerja atau tinggal di kawasan ladang di Selangor.³

Makalah ini membincangkan mengenai kehidupan wanita India di Tanah Melayu dengan fokus utama di negeri Selangor, masalah-masalah yang mereka hadapi disebabkan oleh todi serta langkah-langkah yang diambil oleh pihak berkuasa untuk mengatasi masalah tersebut. Perbincangan di dalam makalah ini dibahagikan kepada beberapa bahagian. Pertama, perbincangan mengenai todi secara umum dan secara sepintas lalu menyebut mengenai asal-usul todi. Kedua, kehadiran wanita India ke Tanah Melayu amnya dan ke Selangor khasnya. Ketiga, pengambilan todi serta kesan-kesan pengambilannya dalam kalangan wanita India dan keempat, tindakan yang diambil oleh pihak berkuasa untuk mengatasi masalah pengambilan todi.

TODI

Todi merupakan satu daripada pelbagai jenis minuman beralkohol yang diperolehi secara meluas di Tanah Melayu. Istilah yang sering digunakan untuk minuman beralkohol ialah arak atau minuman keras. Umumnya, pengambilan minuman beralkohol dalam kadar yang banyak akan membolehkan seseorang mengalami "*hilang ingatan, tidak sedarkan diri*"⁴ atau dalam istilah yang sering digunakan ialah mabuk. Secara umum, pengambilan alkohol di Tanah Melayu dilakukan oleh orang Cina dan India. Orang Melayu tidak mengambil alkohol kerana larangan dalam agama Islam.⁵ Meskipun begitu, terlihat corak yang agak berbeza antara pengambilan arak dalam kalangan orang Cina dan India. Secara umum, orang Cina didapati mengambil arak yang diimport seperti brandi atau bir dan hanya mengambil minuman ini pada waktu cuti atau musim perayaan. Namun begitu, mereka hanya mengambilnya dalam kuantiti yang sedikit. Keadaan ini berbeza dengan kalangan orang India, terutamanya golongan buruh yang mengambil minuman alkohol tanpa secara lebih bebas dan tidak mempunyai masa tertentu.⁶ Hal ini kerana aktiviti masa lapang mereka adalah terhad. Majikan tidak menyediakan kelab rekreasi atau persatuan-persatuan untuk mengisi masa lapang orang India. Ketiadaan aktiviti yang jelas inilah yang menyebabkan mereka pergi ke kedai todi pada waktu tengah hari dan petang.⁷ Selain itu, mereka bukan sahaja mengambil arak import, tetapi juga menjadikan arak buatan tempatan seperti samsu dan todi secara berterusan dan menjadi sebahagian daripada keperluan harian.⁸ Buruh India mula mengambil samsu apabila kerajaan British mengambil langkah untuk menutup kedai todi di estet kesan daripada pengambilan todi secara tidak terkawal.⁹ Tabiat meminum todi telah menjatuhkan imej orang India. Antara istilah yang

sering digunakan ialah ‘India mabuk todi’. Ia menunjukkan ikatan antara orang India dan todi yang sangat kuat.¹⁰

Kajian ini mendapati bahawa sebahagian besar buruh India mula mengamalkan tabiat meminum todi sewaktu mereka berada di Tanah Melayu, meskipun tradisi itu dibawa dari India. Tradisi yang dimaksudkan merujuk kepada tradisi pengambilan todi manis iaitu yang belum ditapai yang diperolehi dengan menyapu limau pada bekas todi.¹¹ Todi manis bukan sahaja digunakan sebagai minuman tetapi juga digunakan untuk membuat manisan yang dikenali sebagai ‘*jaggery*.’ Walau bagaimanapun, di Tanah Melayu tidak ada permintaan terhadap todi manis.¹² Meskipun begitu, daripada perkembangan ini, jelas menunjukkan bahawa tradisi pengambilan todi telah wujud dalam kalangan orang India sebelum mereka datang ke Tanah Melayu, namun majoriti buruh India terjebak dalam masalah pengambilan alkohol terutamanya todi di Tanah Melayu dan bukannya India. Perkembangan ini berlaku kerana todi bukan sahaja dijual dengan harga yang murah, namun ia boleh diperolehi secara lebih mudah di Tanah Melayu. Kedai todi terdapat hampir di setiap ladang di Tanah Melayu dan keadaan ini berbeza dengan di India kerana bahan beralkohol merupakan bahan kawalan dan ia turut dikuasai oleh kasta tertentu.¹³ Situasi ini menyebabkan kalangan yang datang daripada kasta yang berbeza agak sukar untuk mengambil minuman ini. Berbanding dengan pelbagai jenis minuman keras yang ada di Tanah Melayu, todi paling digemari dan menjadi pilihan dalam kalangan orang India terutama kalangan buruh kerana harganya yang murah. Satu pain todi harganya hanya 40 sen dan sebotol todi pula harganya hanya 10 sen. Dengan kadar pendapatan yang mereka perolehi sebagai buruh, maka todi serta samsu merupakan jenis arak yang mampu mereka perolehi.¹⁴

Di Tanah Melayu, pembuatan todi dalam skala yang besar dilakukan hanya selepas penghijrahan orang India dari India Selatan secara besar-besaran ke Tanah Melayu iaitu pada awal abad ke-20.¹⁵ Pemilik estet dan pengurus estet di Tanah Melayu telah mengambil kesempatan terhadap ketagihan buruh India terhadap todi untuk mengaut keuntungan dengan memberikan kebenaran kepada kalangan peniaga dan pengusaha membuka kedai todi di estet mereka. Ini sebenarnya merupakan langkah bijak agar kalangan buruh yang telah terperangkap di dalam ketagihan todi untuk kekal bekerja di estet. Ketagihan buruh India terhadap todi akan menyebabkan mereka tidak akan keluar daripada estet tersebut.¹⁶ Kedai todi ataupun dikenali sebagai *kallukatais* dalam bahasa Tamil dibina oleh majikan di setiap ladang getah.¹⁷ Dalam bahasa Tamil todi dikenali sebagai *Kallu*. Todi dihasilkan dengan menoreh putik bunga yang belum mekar pada pokok kelapa. Bahagian hujung putik bunga akan dipotong dan lilitan yang terdedah itu akan diikat rapat untuk memudahkan pengaliran jus todi. Dalam proses menghasilkan todi, lilitan yang terdedah itu akan dipotong dengan potongan silang dan bahagian hujungnya akan diketuk dengan tukul yang kecil. Kemudian ia dibengkokkan untuk membolehkan todi mengalir ke dalam bekas tembikar. Bekas ini akan diletakkan di pokok kelapa selama 12 jam.¹⁸

Perlu juga disebutkan bahawa perkataan todi turut merujuk “jus kelapa” yang telah mengalami proses penapaian hingga menjadi minuman keras atau arak. Penggunaan yis dalam proses penapaian menyebabkan perubahan berlaku pada “jus kelapa” tersebut. Selepas proses penapaian, todi yang dihasilkan harus diminum dalam tempoh 24 hingga 48 jam dan tempoh waktu ini termasuk 12 jam todi disimpan dalam bekas tembikar. Hal ini kerana, kandungan alkohol dan asid dalam todi akan meningkat sehingga tempoh masa 48 jam. Selepas 48 jam, kandungan asid dalam todi akan meningkat manakala kandungan alkohol pula akan menurun dan bertukar menjadi asid asetik.¹⁹ Selepas 60 jam, kandungan asid dalam todi adalah sangat tinggi dan sangat berbahaya jika diminum kerana kandungan todi akan menjadi seperti cuka. Todi yang mempunyai kandungan asid asetik yang tinggi ini akan membawa masalah kesihatan seperti gastrik, cirit-birit, senak perut dan masalah usus.²⁰ Mengikut peraturan, pemilik kedai tidak boleh menjual todi yang mengandungi kandungan alkohol sebanyak 10% ataupun

kandungan asid asetik sebanyak 6%. Todi yang dijual di kedai todi biasanya mengandungi 4% hingga 5% alkohol.²¹ Namun begitu, terdapat persepsi bahawa todi juga mempunyai zat-zat tertentu yang baik untuk badan termasuk sedikit sukrosa dan protein, sedikit bahan tak organik seperti nitrogen, asid fosforik, potassium, kalsium, iron dan magnesium serta vitamin B2 dan tidak berbahaya kepada kesihatan sekiranya diambil dalam kuantiti yang sedikit.²²

Menurut Enakmen Eksais, penjualan todi yang mengandungi alkohol melebihi 10% mengikut isi padu dan asid asetik melebihi 0.6% mengikut isi padu todi merupakan satu kesalahan. Bagi memastikan hanya todi segar yang dijual di kedai-kedai todi, semua todi yang tidak dijual pada hari sebelumnya harus dibuang pada keesokan harinya.²³ Namun begitu, tanpa pengawasan yang rapi, terdapat kedai todi yang menjual todi lama iaitu todi yang telah disimpan selama 60 jam semata-mata untuk mengaut keuntungan dan juga berlakunya campuran antara todi yang baru dengan yang lama.²⁴ Kuantiti todi lama yang dijual di kedai todi adalah banyak terutamanya pada hari gaji.²⁵ Penjualan todi masih lagi dibenarkan di Selangor dan kedai todi tidak ditutup sepenuhnya kerana penjualan todi secara haram menjadi berleluasa di semua daerah di Selangor apabila kedai todi berlesen ditutup. Tambahan pula, todi haram sangat mahal dan tidak segar.²⁶ Pada masa yang sama, tindakan British memberi lesen untuk membuka kedai todi juga mempunyai kepentingan sendiri kerana British mengaut keuntungan daripada lesen dan sewa bulanan.²⁷

Dalam kehidupan kalangan buruh di ladang, aktiviti minum todi di kedai todi bersama rakan-rakan merupakan satu bentuk rekreasi dan aktiviti yang dilakukan pada waktu lapang. Kedai todi menjadi tempat pertemuan dalam kalangan buruh India selepas penat bekerja.²⁸ Kedai todi merupakan pusat menerima dan menyampaikan maklumat. Segala maklumat seperti gosip, khabar angin, perbincangan secara formal dan tidak formal berlaku di sini.²⁹ Tabiat orang India yang suka minum todi menyebabkan kerajaan mengaut keuntungan daripada pembukaan kedai todi di ladang-ladang getah. Pendapatan kerajaan negeri-negeri Melayu Bersekutu (Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang) daripada cukai yang dikenakan ke atas penjualan todi pada tahun 1935 ialah sebanyak 2,081,718 dolar Selat iaitu 40% daripada harga jualan. Jumlah duit yang dibelanjakan oleh orang India terhadap pembelian todi ialah 5,204,295 dolar Selat.³⁰ Sebelum Perang Dunia Kedua, terdapat 600 kedai todi di Negeri-negeri Melayu Bersekutu³¹ dan 100 kedai todi milik kerajaan.³² Kedai todi milik kerajaan telah meningkat kepada 250 buah kedai todi semasa pendudukan Jepun dan kedai todi di kawasan luar bandar juga telah meningkat.³³

KEDATANGAN WANITA INDIA

Pada mulanya kedatangan orang India ke Tanah Melayu didominasi oleh orang lelaki. Ini kerana keadaan hidup dan jenis pekerjaan di Tanah Melayu dianggap tidak sesuai dengan wanita dan kanak-kanak hingga menyebabkan penghijrahan wanita adalah kecil.³⁴ Apabila perusahaan getah mula menggantikan tebu dan kopi pada tahun 1900, permintaan terhadap buruh India untuk bekerja di ladang getah meningkat. Kerajaan kolonial di Tanah Melayu telah membawa masuk buruh India ke Tanah Melayu untuk bekerja di ladang getah melalui sistem kontrak, kangani dan buruh bebas.³⁵ Pada awal abad ke-20, British turut memberi galakan dan membuat peraturan agar buruh India berhijrah ke Tanah Melayu dengan keluarga mereka.³⁶ Perkembangan yang drastik dalam industri getah menyebabkan pemilik ladang memerlukan bekalan buruh secara berterusan. Oleh itu, wanita India yang telah berkahwin dan tinggal di estet menjadi sasaran mereka.³⁷ Malahan, golongan wanita didapati mempunyai kemahiran yang tinggi dalam melakukan penorehan getah hingga akhirnya mereka turut menjadi penoreh getah.³⁸ Pada tahun 1927, gaji buruh wanita di Negeri-negeri Melayu Bersekutu ialah sebanyak 40 sen sehari. Perkara ini menunjukkan bahawa wanita India mempunyai sumber kewangan

untuk membeli todi dan mereka tidak perlu lagi bergantung kepada suami ataupun bapa mereka.³⁹

Kerajaan India mensyaratkan agar seramai 25% hingga 50% imigran dari India terdiri daripada wanita India. Hal ini untuk menggalakkan perbezaan yang ketara antara lelaki India dan wanita India di Tanah Melayu.⁴⁰ Pada tahun 1901, hanya terdapat 171 orang wanita India bagi setiap 1000 orang lelaki India di Tanah Melayu. Kemudian, jumlah ini mula meningkat dari tahun ke tahun (Jadual 1).⁴¹ Pada tahun 1912, bilangan wanita yang datang ke Negeri-negeri Melayu Bersekutu ialah seramai 10,310. Jumlah ini meningkat jika dibandingkan dengan tahun 1911 di mana kedatangan mereka hanya 9,693. Ini menunjukkan bahawa lelaki India mula membawa isteri mereka bersama-sama ke Tanah Melayu. Pertambahan dalam kemasukan orang India ke Tanah Melayu sekali gus telah meningkatkan peningkatan penggunaan todi. Laporan pada tahun 1912 menyebut;

*It is interesting to note that the number of women among the coolies in 1912 (10,310) show a fair increase over the number in 1911 (9693). It is hoped that the tendency for the coolies to bring over their women-folk with them will increase, as without it there will be never be much prospect of a settled Tamil population.*⁴²

Pada tahun 1921, populasi orang India di Tanah Melayu ialah sebanyak 471,666 orang. Seramai 136,181 wanita India daripada jumlah tersebut terdiri daripada wanita India dan seramai 73,119 wanita India daripada jumlah tersebut telah berkahwin. Nisbah wanita India daripada lelaki juga telah meningkat daripada 482 orang kepada 1000 lelaki India. Pada tahun 1931, terdapat 202,981 wanita India di Tanah Melayu.⁴³ Di samping itu, pada 31 Disember 1948, terdapat seramai 18,742 wanita India yang bekerja di estet di negeri Selangor.⁴⁴

Perkembangan ekonomi yang berorientasikan penanaman getah telah menggalakkan kemasukan orang India ke Tanah Melayu terutamanya Negeri-negeri Melayu Bersekutu.⁴⁵ Negeri Selangor merupakan negeri yang sangat penting kepada ekonomi British di Tanah Melayu.⁴⁶ Hal ini demikian, industri utama Selangor ialah lombong bijih timah dan getah. Keluasan tanah sebanyak 630,946 telah diagihkan untuk tujuan pertanian dan dua pertiga daripada tanah itu digunakan untuk penanaman getah.⁴⁷ Jika dibandingkan dengan Negeri-negeri Melayu Bersekutu yang lain, negeri Selangor mempunyai bilangan estet yang terbanyak iaitu sebanyak 174 buah estet. Oleh itu ramai buruh India dibawa masuk ke Selangor untuk mengusahakan kegiatan ekonomi.⁴⁸ Pada tahun 1909, hasil keluaran yang diperolehi oleh negeri Selangor ialah sebanyak 4,980,472 dolar Selat. Manakala pada tahun 1910, negeri Selangor telah mengeksport hasil keluaran getah dan mendapat pulangan sebanyak 26,269,569 dolar Selat.⁴⁹ Pada abad ke-20, getah telah menjadi tanaman yang penting kepada kerajaan kolonial di Tanah Melayu yang mana perkembangan ladang getah bermula di Selangor.⁵⁰ Permintaan terhadap getah meningkat apabila revolusi perindustrian berlaku di Eropah dan Amerika Syarikat terutamanya dalam perindustrian automobil. Penggunaan getah dalam industri pembuatan kasut, pakaian, alat-alat elektrik, tayar basikal, perubatan dan perabot telah menyebabkan permintaan terhadap getah meningkat. Pemodal-pemodal Eropah berlumba-lumba untuk meluaskan pembukaan ladang-ladang getah berikutan peningkatan harga getah dan pulangan yang tinggi terhadap getah.⁵¹ Kemasukan orang India ke negeri Selangor meningkat dari tahun ke tahun dan telah memberikan sumbangan besar dalam ekonomi negeri Selangor.⁵²

Jadual 1, Populasi orang India di Ladang-ladang di Selangor mengikut jantina tahun 1911

Negeri Selangor	Orang India		
	Bilangan orang	Lelaki	Perempuan
Klang	19,352	14,245	5,107
Kuala Langat	6,480	4,999	1,481
Kuala Lumpur	6,691	4,804	1,887
Kuala Selangor	12,220	8,941	3,279
Ulu Langat	2,911	2,150	761
Ulu Selangor	2,256	1,771	485
Jumlah	49,910	36,910	13,000

Sumber: The Census of Federated Malay States: Review of the Census Operation and Results Including Tables Exhibiting the Population by Sex, Age, Race, Birthplace, Religion and Occupation, 1911, hlm. 159.

Jadual 1 menunjukkan populasi orang India mengikut daerah di ladang-ladang di Selangor mengikut jantina pada tahun 1911. Jadual ini secara jelas menunjukkan penghijrahan orang India ke Tanah Melayu bukan sahaja terdiri daripada lelaki India tetapi juga perempuan India. Jumlah keseluruhan populasi orang India di ladang-ladang di Selangor ialah 49,910 dan daripada jumlah tersebut seramai 13,000 orang terdiri daripada wanita India. Ramai perempuan India tinggal di Klang dan Kuala Selangor iaitu seramai 5,107 dan 3,279 orang. Ramai orang India dibawa masuk ke Klang dan Kuala Selangor kerana Klang mempunyai bilangan ladang yang terbanyak iaitu sebanyak 50 buah ladang. Manakala Kuala Selangor mempunyai sebanyak 42 ladang. Walaupun kedatangan wanita ke Selangor adalah kurang jika dibandingkan dengan lelaki namun mereka juga telah memberikan sumbangan yang penting dalam membangunkan ekonomi di Selangor.⁵³

KETAGIHAN TODI DAN KESANNYA TERHADAP WANITA INDIA

Kebanyakan daripada orang India yang bekerja di ladang-ladang getah mengambil todi kerana todi merupakan minuman yang murah, mudah didapati, mengurangkan keletihan, serta memberikan keseronokan. Tanpa sebarang kawalan, maka sebahagian besar daripada buruh India terperangkap di dalam ketagihan todi. Keadaan menjadi semakin sukar dikawal kerana adanya kemudahan berhutang dengan kedai todi yang akan dilunaskan apabila mereka memperolehi gaji. Ini bermakna, sebahagian besar gaji mereka sebagai buruh estet akan terpaksa digunakan untuk membayar hutang tersebut hingga ia secara langsung menjejaskan kehidupan harian dan kesihatan.⁵⁴

Ketagihan buruh lelaki terhadap todi bukan sahaja membahayakan diri mereka tetapi juga golongan wanita terutama isteri buruh India. Selain kalangan buruh lelaki, kalangan wanita India di kawasan estet juga tidak ketinggalan terlibat dalam aktiviti pengambilan todi dan daripada penelitian yang dilakukan didapati kalangan wanita India turut terjebak di dalam ketagihan todi.⁵⁵ Ketagihan todi dalam kalangan wanita India telah memberi kesan besar dalam kehidupan harian mereka. Keadaan ini membawa kepada kemunculan pelbagai masalah dalam

keluarga seperti pergaduhan, pertikaian dan pertelingkahan. Selain itu, minuman kegemaran mereka ini juga telah menjejaskan kesihatan mereka seperti cirit-birit, sakit perut, keracunan, cacat penglihatan, dan kecacatan fizikal. Malah terdapat juga wanita India yang meninggal dunia akibat minum todi yang tidak bersih dalam kuantiti yang banyak. Pengambilan todi menyebabkan mereka menjadi mabuk dan tidak dapat mengawal diri mereka serta fungsi otak untuk berfikir secara waras akan terjejas. Ketika ini, mereka tidak lagi menyedari perbuatan mereka dan akan melakukan perbuatan yang tidak terkawal seperti menjerit, bergaduh malah mereka akan pengsan dan tidak sedarkan diri.⁵⁶

Meskipun kalangan wanita tidak secara bebas, duduk dan minum todi di kedai todi, namun terdapat kes-kes yang menunjukkan bahawa mereka juga melakukan tindakan tersebut. Ini dibuktikan oleh laporan yang dikeluarkan oleh Walter John Kirkpatrick Stark yang merupakan seorang Penolong Pengawal Buruh (*Assistant Controller of Labour*) yang mengatakan bahawa sewaktu beliau membuat pemantauan di sebuah kedai todi di Kapar pada pukul 11 pagi (kedai todi dibuka pada pukul 10 pagi) beliau mendapati bahawa kalangan wanita merupakan antara pelanggan di kedai tersebut.⁵⁷ Laporan ini menunjukkan bahawa, kalangan wanita tidak dihalang daripada datang dan duduk di kedai todi sambil menikmati todi. Menurut laporan yang dikeluarkan oleh Sithamparan Nadan yang merupakan pemilik kedai todi di Kuala Lumpur, wanita muda tidak datang ke kedainya untuk membeli todi, namun ia tidak menghalang wanita yang lebih berusia untuk datang dan minum todi. Terdapat kemungkinan, kalangan wanita yang telah berusia ini tidak lagi mempunyai rasa segan untuk datang dan mengambil todi di kedai todi dan keadaan ini pasti berbeza dengan wanita muda yang pasti akan menjadi buah mulut penduduk setempat.⁵⁸

Pelbagai kes lain turut menunjukkan ketagihan todi dalam kalangan wanita India berlaku di Selangor. Pada pandangan orang India todi merupakan minuman yang mempunyai zat-zat tertentu yang baik untuk badan kerana todi mengandungi Vitamin B2 dan tidak berbahaya untuk kesihatan jika diambil dalam kuantiti yang sederhana.⁵⁹ Orang India mengambil todi selepas bekerja di ladang getah kerana mereka percaya todi dapat menghilangkan keletihan.⁶⁰ Mereka percaya dengan meminum todi, dapat menghilangkan sakit badan, reumatisme, sakit tekak, kelesuan dan kepanasan badan. Orang India beranggapan todi sebagai ubat yang dapat mengubati segala masalah yang dihadapi oleh mereka seperti tempah masa kerja yang lama dan melelahkan, kekurangan makanan, masalah kewangan, masalah keluarga, penceraihan dan masalah emosi.⁶¹ Selain itu, budak lelaki dan wanita didapati mabuk kerana mengambil todi dan dalam keadaan terbaring serta tidak terurus di tepi jalan Sungei Binjai, Klang. Malahan bagi penduduk setempat, ia merupakan pemandangan biasa dan keadaan ini berlaku kerana pemilik kedai todi yang terletak berdekatan dengan kawasan tersebut disyaki menjual minuman tersebut, termasuk kepada wanita dan kanak-kanak. Selain mendapatkan todi daripada kedai todi, kalangan wanita serta anak-anak mereka turut mengambil todi apabila minuman tersebut di bawa pulang oleh kaum lelaki. Mereka akan membeli todi di dalam botol untuk dibawa pulang ke rumah dan ia secara langsung mendorong wanita dan kanak-kanak di rumah untuk minum todi.⁶² Pada 7 Februari 1916, seorang kanak-kanak perempuan bernama Parvathy dari estet Klanang telah dimasukkan ke dalam wad di hospital kerana mengalami cirit-birit yang teruk. Parvathy berumur 13 tahun dan cirit-birit yang teruk tidak dapat diubati hingga menyebabkan beliau meninggal dunia kemudiannya. Pemeriksaan yang dilakukan oleh pihak hospital mendapati beliau meninggal dunia kerana keracunan todi.⁶³ Dalam kes yang lain, doktor William Martin Macpherson yang bertugas di Hospital Sungei Rengam melaporkan bahawa beliau telah menerima satu kes kritikal yang melibatkan kanak-kanak berumur 10 tahun yang mengalami cirit-birit dan muntah. Selepas siasatan, didapati bapa kanak-kanak ini telah memberi todi kepadanya untuk diminum. Kanak-kanak ini terselamat dan doktor telah melaporkan kes ini di balai polis Klang kerana pemberian todi kepada kanak-kanak merupakan kes jenayah.⁶⁴

Kes-kes mengenai ketagihan todi hingga membawa masalah kesihatan seperti cirit-birit dan maut sememangnya banyak dilaporkan oleh pihak hospital yang menerima pesakit-pesakit tersebut. Menurut laporan yang disediakan oleh Dr Malcom Watson, keracunan todi hingga membawa kematian banyak melibatkan kalangan orang India, lelaki, wanita dan juga kanak-kanak.⁶⁵ Keracunan makanan ini adalah disebabkan mereka minum todi campuran yang dijual di kedai todi.⁶⁶ Pemilik kedai todi bertindak mencampurkan todi dengan bahan-bahan lain seperti limau, datura, alkohol dan sebagainya untuk menambahkan bekalan todi dan meningkatkan ketagihan terhadap peminum todi.⁶⁷ Tanda-tanda keracunan todi ialah pengsan, suhu badan tidak normal, badan menjadi sejuk, nadi menjadi perlahan dan berpeluh. Selain itu, mangsa keracunan todi akan muntah, mengalami cirit-birit yang berlarutan dan sentiasa buang air kencing. Mangsa akan mengalami tanda-tanda ini setelah beberapa jam minum todi dan mangsa boleh meninggal dunia dalam tempoh 36 jam.⁶⁸ Menurut laporan yang diberikan oleh doktor George Forbes Hunter yang bertugas di Hospital Batu Tiga, pada 7 Disember 1915, seorang wanita India bernama Mangatha dari Estet Harpenden telah dimasukkan ke hospital. Dia mengalami simptom ketagihan todi iaitu cirit-birit, muntah dan pengsan. Mangatha mengaku bahawa dia telah minum todi dalam kuantiti yang banyak. Dia kembali sihat dan keluar daripada hospital pada 16 Disember 1915. Pada 8 Disember 1915, seorang wanita India turut dimasukkan ke hospital kerana mengalami simptom yang sama seperti Mangatha. Wanita ini telah minum todi pada 7 Disember 1915.⁶⁹ Pada 8 Disember 1915, seorang wanita yang bernama Krishnamah telah dimasukkan ke hospital kerana mengalami cirit birit dan muntah. Hasil pemeriksaan Dr Hunter menunjukkan bahawa muntah Krishnamah berbau alkohol dan didapati bahawa dia mempunyai tabiat meminum todi.⁷⁰

Pada 20 Disember 1915 pula, seorang wanita India yang bernama Rangamall dari estet Brafferton telah dimasukkan ke dalam wad di Hospital Kapar kerana mengalami simptom yang sama iaitu muntah, cirit-birit dan pengsan. Namun berbanding dengan dua kes sebelumnya yang berjaya kembali pulih, Rangamall telah meninggal dunia pada 20 Disember 1915 pada pukul 12.30 petang. Dia juga didapati telah minum todi pada 18 Disember 1915 pada waktu petang. Menurut doktor, Rangamall meninggal dunia kerana minum todi yang beracun.⁷¹ Laporan telah diberikan oleh doktor John Micheal Guilfoyle yang bertugas di Hospital Kuala Langat turut menyentuh mengenai kalangan wanita India yang dimasukkan ke hospital kerana pengambilan dan ketagihan todi. Amakannu dari estet Klanang Morib telah dimasukkan ke dalam wad pada 5 September 1916 kerana mengalami cirit-birit. Dia telah minum sebotol todi pada 6 Februari 1916 pada pukul 11.30 pagi. Rawatan yang diterima di hospital telah menyelamatkannya dan beliau telah dibenarkan keluar pada 9 September 1916.⁷² Menurut Mohamed Hussian yang merupakan pembantu pakar bedah di Hospital Kuala Langat, seorang wanita India yang bernama Murujee telah dibawa ke hospital kerana mengalami sakit di badan dan tidak dapat berkerja. Dia telah meninggal dunia kerana mengalami cirit-birit, muntah dan sakit perut. Menurut ahli keluarganya, Murujee minum 2 botol todi pada hari sebelumnya.⁷³

Pengambilan dan ketagihan todi dalam kalangan wanita India dilihat berterusan ketika zaman pendudukan Jepun di Tanah Melayu. Dalam kes-kes yang dilaporkan kepada pihak berkuasa mendapati bahawa pengambilan todi ketika ini berlaku kerana mereka mengalami kesedihan dan kekecewaan yang melampau. Ini berlaku kerana mereka kehilangan suami yang telah dihantar untuk bekerja di jalan keretapi maut. Kesedihan dan kekecewaan ini menjadi faktor yang menyebabkan mereka ketagih terhadap todi, semata-mata sebagai satu kaedah untuk menghilangkan kesedihan tersebut.⁷⁴ Semasa pendudukan Jepun, ramai buruh lelaki India yang dihantar ke Siam untuk membina landasan keretapi dari Siam ke Burma telah meninggal dunia. Berdasarkan laporan tahunan Malayan Union tentang Jabatan Buruh yang dikeluarkan pada tahun 1946 di Tanah Melayu, terdapat seramai 5,730 janda dengan tanggungan seramai 6,795 kanak-kanak dan seramai 2,366 kanak-kanak lagi telah menjadi yatim piatu. Di salah sebuah estet, sebelum peperangan terdapat seramai 366 pekerja India

dengan tanggungan seramai 350 kanak-kanak. Semasa Perang Dunia Kedua, seramai 132 buruh yang telah dihantar ke Siam dan hanya 23 daripada jumlah tersebut yang pulang. Hal ini menunjukkan bahawa ramai wanita kehilangan suami dan kanak-kanak kehilangan ayah mereka. Walaupun, janda dan kanak-kanak ini dibenarkan tinggal di estet dan mereka dijaga oleh pihak pengurusan estet dan saudara mara, namun kehilangan ahli keluarga mereka menyebabkan mereka menanggung penderitaan dan kesengsaraan. Oleh itu, todi telah digunakan sebagai satu alasan untuk mereka mengatasi penderitaan. Walaupun wanita India sedar bahawa todi memusnahkan kehidupan mereka namun mereka tidak dapat mengawal diri mereka daripada minum todi. Keadaan hidup dan penderitaan yang dialami oleh mereka telah mendorong mereka untuk minum todi walaupun mereka sedar akan akibatnya ke atas diri mereka.⁷⁵

LANGKAH MENGATASI

Kedai-kedai todi dibina berdekatan dengan ladang-ladang getah kerana kebanyakan orang India yang minum todi terdiri daripada buruh India yang bekerja di ladang-ladang getah.⁷⁶ Pengurus ladang yang terdiri daripada orang Eropah memberi kelulusan untuk membolehkan todi dibekalkan kepada golongan buruh di ladangnya. Orang India yang bekerja di ladang tidak mempunyai kerja lain pada waktu petang dan malam kerana mereka menyiapkan kerja mereka pada waktu siang. Oleh itu, pengurus ladang telah memperkenalkan minuman todi kepada buruh bagi mengelakkan orang India terbabit dalam aktiviti sosial yang merbahaya. Selain itu, pengurus ladang hendak memastikan buruh India terus kekal bekerja di estet mereka dan tidak berpindah ke estet lain untuk mendapatkan todi. Mereka hendak memastikan tenaga buruh mereka tidak berkurang untuk bekerja di ladang getah demi mengaut keuntungan. Hal ini telah menyebabkan bilangan orang India yang minum todi meningkat dengan mendadak.⁷⁷ Kerajaan British di Tanah Melayu telah menggunakan peluang ini untuk mengaut keuntungan dengan memberi kebenaran untuk membuka lebih banyak kedai todi di ladang-ladang getah berdekatan dengan tempat penginapan orang India.⁷⁸ Ini kerana pendapatan yang diperolehi daripada pemberian tender kepada pemilik kedai todi dan penerimaan cukai daripada kedai todi adalah tinggi.⁷⁹ Pemilik ladang merupakan kumpulan yang pertama mengambil serius akan ketagihan orang India terhadap todi kerana mereka sedar akan bahaya todi terhadap orang India.⁸⁰

Langkah-langkah telah diambil untuk mengatasi tabiat serta ketagihan terhadap todi dalam kalangan wanita India dan ahli keluarga mereka. Antara tindakan yang dilakukan adalah memantau dan mengawal pembukaan dan penjualan todi di kedai-kedai todi. Semua kedai todi berlesen akan dipantau oleh pegawai kerajaan, pegawai hasil ataupun polis pada bila-bila masa.⁸¹ Pemilik kedai todi harus membenarkan Pegawai Hasil untuk mengambil sampel todi untuk dianalisis tanpa sebarang bantahan. Analisis ini dijalankan untuk memastikan pemilik kedai todi tidak menjual todi yang bercampur dengan bahan-bahan yang merbahaya kepada kesihatan. Pemilik kedai todi yang melanggar peraturan akan dikenakan denda sebanyak \$100.⁸² Tambahan pula, pembukaan kedai todi secara berleluasa telah menyebabkan ramai orang India yang jatuh sakit dan meninggal dunia. Antara sebabnya ialah mereka minum todi yang beracun dan proses penjualan todi yang tidak bersih.⁸³ Oleh itu, di bawah peruntukan seksyen 3, Enakmen Hasil 1904, Residen Selangor dengan kebenaran Residen Jeneral telah menyatakan bahawa todi tidak boleh dihasilkan ataupun dijual tanpa kebenaran daripadapihak kerajaan. Lesen untuk penghasilan dan penjualan todi haruslah mendapat kelulusan daripada Residen Jeneral. Selain itu, di bawah Seksyen 4, Enakmen Hasil 1904, Residen Selangor telah mengenakan peraturan terhadap kedai-kedai todi pada 1 Julai 1904. Antaranya peraturannya ialah pemilik kedai todi tidak boleh membuka kedai todi sesuka hati. Mereka hanya dibenarkan membuka kedai todi di tempat yang dibenarkan oleh Pegawai Daerah. Residen Selangor akan membatalkan lesen yang diberikan kepada pemilik kedai todi jika didapati melanggar

peraturan. Pegawai polis dan pegawai hasil akan melakukan pemeriksaan di kedai todi dari masa ke masa.⁸⁴

Bagi mengatasi masalah ini, Pengerusi Badan Pelesenan di Kuala Selangor telah mencadangkan mewujudkan kaedah yang sesuai bagi proses pengutipan dan penyimpanan todi. Ini berikutan hasil penyiasatan yang telah dilakukan di kedai-kedai todi dari pukul 7.00 dan 8.00 malam mendapati, terdapat serangga-serangga yang telah mati terapung atas todi. Serangga-serangga ini jatuh ke dalam bekas todi di antara 6 hingga 8 malam kerana penjual todi terlalu sibuk menjual todi sehingga tidak menutup tong todi dengan betul. Mereka juga menggunakan gelas yang kotor untuk mengambil todi dari bekas penyimpanan todi. Baki todi yang disimpan untuk dijual keesokan harinya memberi kesan buruk kepada peminum todi kerana mengandungi serangga dan ini ditambah dengan kandungan alkohol dan asid.⁸⁵ Oleh itu, beliau mencadangkan agar penggunaan tangki tembikar berkaca yang bahagian atasnya tertutup dan menggunakan paip di bahagian bawah untuk mengeluarkan todi dalam keadaan yang bersih. Tangki ini mesti bersaiz kecil agar dapat memudahkan pekerja untuk membersihkannya setiap hari. Beliau juga mencadangkan agar langkah pencegahan diambil untuk menghasilkan todi yang bersih semasa proses pengutipan dan penghantaran todi daripada pokok kelapa ke kedai todi yang berlesen. Hasil perbincangan, ahli Lembaga Pelesenan mempertimbangkan penggunaan penyimpanan todi tetapi pada masa yang sama lembaga Pelesenan berpendapat kaedah yang lebih baik harus digunakan. Oleh itu, Residen Selangor mengarahkan Ketua Pegawai Kesihatan untuk membuat pemerhatian di kedai todi. Hasil pemerhatian, Ketua Pegawai Kesihatan tidak bersetuju dengan cadangan Pengerusi Badan Pelesenan kerana beliau berpendapat tidak ada faedahnya untuk menetapkan peraturan yang banyak dan terperinci. Namun begitu, beliau berpendapat cadangan Ketua Pegawai Pelesenan dapat dilaksanakan sekiranya mempunyai kakitangan yang cukup untuk melaksanakan peraturan tersebut.⁸⁶

Selain itu, pada 26 Disember 1928, satu resolusi telah diluluskan dalam Persidangan Tahunan Orang India yang kedua di negeri Perak. K.A. Narayan dan A. Thamboo telah menghantar surat mengenai resolusi persidangan tersebut kepada Kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Tindakan ini diambil untuk menggelakkan wanita India daripada minum todi kerana wanita India turut serta minum todi dan menjejaskan kesihatan mereka. Menurut resolusi tersebut,

In view of the fact that the evil of toddy drinking is growing to abnormal limit among the India labour population, this Conference is of opinion that time has come for the Government to inaugurate a policy of active temperance and requests the authorities to enforce regulations prohibiting the sale of toddy to women and children.⁸⁷

Menurut Kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu, undang-undang telah pun digubal dalam Enakmen Eksais 1923, untuk menghalang penjualan todi kepada kanak-kanak. Resolusi yang dikeluarkan dalam persidangan tersebut telah menyebabkan Kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu menggubal peraturan yang baru untuk dimasukkan dalam Enakmen Eksais 1923. Peraturan yang baru ialah todi tidak harus dijual secara hutang kepada pemabuk, wanita dan kanak-kanak yang berumur di bawah 16 tahun. Selain itu, wanita dan kanak-kanak yang berumur di bawah 16 tahun tidak dibenarkan masuk ke kedai todi.⁸⁸ Manakala di Selangor pula, P.A.M Kanjamalai Murthy sebagai penasihat Persatuan Athi Dravida telah mengadakan persidangan mewakili buruh India yang bekerja di 40 estet di Batang Berjuntai. Antara resolusi yang dihasilkan ialah beliau meminta pentadbiran British di Tanah Melayu untuk menutup kedai todi di seluruh Tanah Melayu dan mengharamkan penjualan minuman keras dan bir kepada buruh India dan bukan hanya terhad kepada wanita India.⁸⁹ Orang India menjadi ketagih akan todi dan masalah ini telah sampai ke tahap yang serius sehingga orang India tidak

dapat bekerja tanpa minum todi. Tabiat mereka ini mengancam kesihatan dan menjejaskan kehidupan harian mereka.⁹⁰ Selain itu, buruh India menghabiskan gaji mereka untuk membeli bir yang mahal.⁹¹

Menurut Kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu, dasar telah dijalankan untuk mengawal kedai todi di bandar dan estet, mengehadkan waktu pembukaan kedai todi dan sentiasa menjalankan pemeriksaan sekiranya terdapat peningkatan jumlah orang India yang minum todi. Tambahan pula, Ketua Setiausaha Kerajaan Negeri-Negeri Melayu Bersekutu juga telah menjawab permintaan P.A.M Kanjamalai Murthy agar menghentikan penjualan minuman keras dan bir kepada buruh India. Menurut beliau, enakmen juga telah diluluskan pada bulan June 1930 di mana bir hanya boleh dijual sekiranya penjual mempunyai lesen yang sah. Selain itu, tindakan juga telah diambil untuk menyekat penjualan minuman keras kepada buruh India.

*As regard the sale of liquor to labourers, I am to invite your attention to the fact that retail shop and public house license issued under the Excise Enactment contain a special condition prohibiting sale to any person who being a Tamil, Telegu or Malayalee or having been born in or being the son or daughter of a person born in the Madras Presidency of British India is a labourer within the meaning of Chapter II of the Labour Code.*⁹²

Tindakan lain turut dilakukan. Misalnya beberapa pengurus ladang di Selangor telah mengambil keputusan untuk menutup kedai todi di ladang mereka kerana ketagihan orang India terhadap todi bukan sahaja menjejaskan kesihatan mereka malah menjejaskan prestasi mereka di tempat kerja. Di Kuala Selangor, 35 orang pengurus ladang meminta agar kedai todi di ladang mereka ditutup manakala 12 pengurus ladang meminta sebaliknya.⁹³ Pengerusi Lembaga Perlesenan mencadangkan kepada Residen Selangor agar kedai-kedai todi di Kuala Selangor ditutup pada tahun 1923. Perkara yang sama berlaku dengan kedai todi di Kajang di mana kedai todi ini ditutup kerana menerima pelbagai rungutan dan aduan daripada pelbagai pihak. Pada tahun 1933, Pengurus F.M.S Rubber Co. Ltd, Eastern Division telah menulis sepucuk surat kepada Pegawai Daerah Ulu Langat, beliau telah mendengar khabar angin bahawa kedai todi di Kajang akan dibuka semula. Beliau membantah pembukaan kedai todi di Kajang kerana penutupan kedai todi tersebut telah menyebabkan kesihatan buruh India semakin bertambah baik. Wanita dan kanak-kanak mendapat makanan yang cukup kerana lelaki India dapat menjimatkan duit mereka. Kes mabuk dan pergaduhan tidak wujud lagi.⁹⁴

Sebelum pendudukan Jepun di Tanah Melayu, pentadbiran British telah menjalankan kawalan yang ketat terhadap pengutipan dan penjualan todi. Selain itu, kerajaan juga melarang penjualan alkohol kepada buruh India. Kebenaran juga tidak diberikan untuk membuka kedai todi di beberapa daerah di Selangor seperti Klang, Kuala Selangor dan Ulu Langat.⁹⁵ Ini berikutan permintaan pengurus ladang di daerah berkenaan kerana beberapa masalah yang wujud seperti kesihatan buruh India merosot dan prestasi mereka di tempat kerja terjejas. Selain itu orang India selalu dalam keadaan mabuk dan pergaduhan sering berlaku antara mereka. Oleh itu, Residen Selangor telah memberi kebenaran untuk menutup kedai todi di daerah berkenaan kerana kelakuan buruh India menjejaskan kualiti kerja mereka di estet.⁹⁶ Manakala di daerah lain, kedai todi dibuka dengan mendapat lesen daripada Lembaga Pelesenan Daerah. Kedai-kedai todi ini terdiri daripada kedai todi kerajaan, kedai todi awam dan kedai todi estet yang terikat dengan peraturan yang dikenakan oleh Lembaga Perlesenan Daerah. Antaranya ialah todi tidak boleh dijual todi secara hutang. Malah todi juga tidak boleh dijual kepada orang yang mabuk, wanita dan kanak-kanak di bawah umur 16 tahun.⁹⁷

Pelbagai usaha telah diambil oleh Pegawai Eksais untuk memastikan hanya todi yang segar dijual di kedai todi dan todi hanya boleh diminum di kedai todi.⁹⁸ Tindakan ini adalah untuk mengelakkan wanita dan kanak-kanak di rumah minum todi. Sesiapa yang melanggar

peraturan ini akan ditangkap dan didenda oleh polis. Misalnya, dua orang India telah ditahan di Jalan Kapar kerana memiliki 2 pain todi yang dibeli di kedai Batu 10, Kapar. Seorang kontraktor todi juga dikenakan denda sebanyak \$75 kerana membawa todi keluar dari premis.⁹⁹ Pegawai eksais juga sentiasa menjalankan pemeriksaan di kedai todi dan sampel todi diambil untuk analisis.¹⁰⁰ Walaupun, pihak berkuasa tidak dapat menghapuskan secara 100 peratus masalah yang wujud akibat todi tetapi satu kawalan yang lebih teratur dilakukan bagi mengawal keadaan tersebut dan meletakkan kedai-kedai todi dan masyarakat India terutamanya kalangan wanita di bawah kawalan dan penyeliaan mereka.

KESIMPULAN

Perbincangan yang dilakukan dalam makalah ini memberikan perhatian kepada satu aspek sejarah sosial penting yang menyentuh mengenai kalangan wanita India. Adalah jelas, sejarah mengenai wanita India masih sangat kurang diberikan perhatian di negara ini dan keadaan ini turut terlihat dalam melihat isu pengambilan dan penagihan todi. Ketika selama ini, pemahaman mengenai todi lebih dijuruskan kepada kalangan buruh lelaki, namun makalah ini membuktikan bahawa kalangan wanita India turut terjebak di dalam pengambilan dan penagihan todi. Golongan lelaki yang membeli todi dalam botol dan membawa pulang ke rumah. Perkara ini secara tidak langsung mendorong kaum wanita di rumah minum todi. Selain itu, wanita India yang datang ke Tanah Melayu bersama-sama suami mula bekerja di ladang getah untuk membantu suami menyara keluarga. Hal ini menunjukkan bahawa mereka juga mempunyai sumber kewangan untuk membeli todi. Wanita tua pula tidak segan untuk pergi ke kedai todi untuk membeli todi. Wanita India juga minum todi untuk melupakan kesengsaraan dan kesedihan mereka.

Kes-kes yang dipaparkan sebagaimana laporan-laporan kesihatan oleh doktor dan pihak hospital membuktikan keadaan ini. Tindakan mereka minum todi telah menjejaskan kesihatan dan maruah diri. Mereka mengalami cirit-birit yang serius, sakit perut dan muntah. Ketika sebahagian mereka berjaya diselamatkan selepas menerima rawatan, namun terdapat juga kalangan yang meninggal dunia. Penemuan ini pasti akan melengkapkan pensejarahan mengenai pengambilan dan penagihan todi dalam kalangan orang India di negara ini amnya dan di Selangor khususnya. Tindakan wanita India yang minum todi secara tidak terkawal telah memberikan kesan yang mendalam ke atas diri, keluarga dan kehidupan harian mereka.

Selain itu, makalah ini turut membincangkan usaha-usaha secara berterusan telah dilakukan oleh pihak pemerintah untuk cuba menangani dan mengawal isu-isu berkaitan dengan pengambilan dan ketagihan todi, bukan sahaja dalam kalangan wanita, malah dalam kalangan orang India secara keseluruhannya. Wanita India minum todi sehingga menjejaskan kesihatan dan ada di antara mereka yang meninggal dunia. Mereka mengalami cirit birit yang teruk, sakit perut dan muntah. Todi didapati bukan sahaja melemahkan keadaan kesihatan mereka malah menjejaskan kehidupan harian mereka. Walaupun pada mulanya, hanya orang lelaki yang minum todi tetapi lama-kelamaan kaum wanita juga turut mengamalkan tabiat minum todi kerana mereka mempunyai wang untuk membeli todi. Hal ini demikian kerana sebahagian besar suri rumah mula bekerja di ladang getah untuk menampung keluarga mereka. Usaha berbentuk larangan menjual todi kepada wanita India telah dikuatkuasakan di Selangor dan di Negeri-negeri Melayu Bersekutu yang lain. Bagi kalangan yang melanggar peraturan seperti menjual todi kepada wanita, mereka akan dikenakan tindakan denda. Keadaan ini sedikit sebanyak membantu usaha mengawal pengambilan dan ketagihan todi dalam kalangan wanita.

Secara keseluruhannya, perbincangan yang dilakukan di dalam makalah ini membawa satu pemahaman yang lebih jelas terhadap sejarah sosial kalangan wanita India di Tanah Melayu amnya dan di Selangor khususnya. Sebagaimana kalangan buruh lelaki, kehidupan

mereka di kawasan estet turut memberi kesan besar kepada mereka hingga mereka turut menjadikan todi sebagai satu bentuk escapism. Keadaan akan menjadi lebih teruk apabila keluarga tersebut mengalami ketagihan todi hingga seluruh hasil pendapatan mereka terpaksa digunakan untuk mendapatkan sumber tersebut. Pengambilan dan penagihan todi hanya merupakan satu aspek yang dapat dilihat berlaku dalam kehidupan kaum wanita India di negara ini. Masih terdapat pelbagai aspek lain yang belum diteliti dan kajian lanjut mengenainya perlu dilakukan bagi meningkatkan pemahaman kita mengenai isu ini.

NOTA

¹R.K. Jain, 'Indian in Malaya: Settlement, Stratification and Politics of a Plantation Proletariat,' Thesis Pd.D., Australian National University, 1968, hlm. 149.

²Resolution passed by the Second Annual India Conference of Malaya requesting Government to enforce regulations prohibiting the sale of toddy to women and children, Joint Secretaries, Indian Conference of Malaya 1928, Ipoh, 30 Disember 1928, Selangor Secretariat File 994/1929.

³ Sale of toddy for consumption off the premises-Petition from Klang toddy shop-shop keepers, From District Officer Klang, 1 April 1916, Selangor Secretariat 1923/1916.

⁴ "Mabuk", dlm. <https://www.prpm.dbp.gov.my> diakses pada 1 Ogos 2021.

⁵Walau bagaimanapun, ini tidak bermakna orang Melayu tidak mengambil minuman beralkohol. Penelitian yang dilakukan menunjukkan bahawa pengambilan minuman beralkohol dalam kalangan orang Melayu turut berlaku. Malahan, dalam era 1960-an, iklan-iklan pengambilan minuman ini seperti Guinness Stout diiklankan di dalam akhbar Melayu dengan ungkapan seperti "Se-tegok Guinness Stout membuka selera...". Iklan di buku program Mesyuarat Tahunan Kesatuan Guru-Guru Malaysia Baru tahun 1968 agak menarik kerana ia menunjukkan gambar seorang lelaki sedang minum serta sebotol Guinness Stout di atas meja. Ia menarik kerana Kesatuan Guru-Guru Malaysia Baru hampir sebahagian besarnya terdiri daripada guru-guru Melayu dan ini menunjukkan bahawa minuman keras dihidangkan secara bebas di dalam Mesyuarat Tahunan yang diadakan. Lihat "History of Malay Singaporeans in 10 Objects-Part 2", dlm. <https://www.english.cw.com.tw>, diakses pada 1 Ogos 2021.

⁶ Annual Report of Labour Department, 1956.

⁷ J.R. Daniel, A Socio Economic Study Of The Indian In The Rubber and Oil Palm Estates in the State of Perak and Selangor, Thesis M.A., Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1980, hlm 209.

⁸Annual Report of Labour Department, 1956.

⁹Annual Report of the Labour Department Malaya, 1938.

¹⁰Annual Report of the Labour Department Malaya, 1954.

¹¹Turut dikenai sebagai tuak atau nira. Lihat "Tuak Kelapa 'Pembuka' Selera di Bulan Ramadan", *Sinar*, 30 April 2020.

¹²Proceeding and Report of the Commission, Appointed to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, Kuala Lumpur: Federated Malay States Government Press, 1977, hlm. 353

¹³Sinnappah Arasaratnam, *Indian in Malaya and Singapore*, Kuala Lumpur: Oxford University Press., 1970, hlm. 70.

¹⁴Petition for Toddy Shops at Klang and Port Swettenham, From Vaitilingam and other to Resident Selangor, Klang, 14 January 1922, Selangor Secretariat File 287/1922,

¹⁵Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945,

¹⁶Sinnappah Arasaratnam, *Indian in Malaya and Singapore*, hlm. 70

- ¹⁷K.S. Sandhu, *Indians in Malaya, Some Aspect of their Immigration and Settlement, 1786-1957*, Cambridge University Printing House, 1969, hlm. 235.
- ¹⁸Proceeding and Report of the Commision, Appointed to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, hlm. 353.
- ¹⁹Proceeding and Report of the Commision, Appointed to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, hlm. 4.
- ²⁰Government policy with regard to Toddy- Forwards pamphlet entitled, From Commisioner Trade & Custom, Kuala Lumpur, 22 September 1922, Federal 2299/1922.
- ²¹Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945,
- ²²Paramasivam Arunasalam, 'Toddy Drinking in Malaysia,' Seminar on Health, Food and Nutrition, 15-20 September 1979, Penang, hlm. 4-5.
- ²³Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945.
- ²⁴Paramasivam Arunasalam, 'Toddy Drinking in Malaysia,' hlm. 8
- ²⁵Reports that 36 of old toddy were found by Police at a Toddy Shop in Simpang Moorib, From District Officer Kuala Langat to Residen Selangor, 14 April 1913, Selangor Secretariat File 2139/1913, hlm. 1.
- ²⁶Toddy shops in Kuala Lumpur-Government management of-, From Commisioner of Trade & Custom, Kuala Lumpur, 20 February 1922, Selangor Secretariat File 865/1922.
- ²⁷ Application from G. Sundram Pillay for a License to Open a Toddy Shop between Batu dan Chee Who Estate, From District Officer to Resident British, Kuala Langat, 9 March 1916.
- ²⁸Dennis Earl Supernor, *Tamils in Malaysia: Problems in Socio-Economic Development for an Immigrant Minority Group*, Thesis Ph.D, University Microfilms International, 1983. hlm. 111.
- ²⁹Paramasivam Arunasalam, "Toddy Drinking in Malaysia", hlm. 8.
- ³⁰ Sinnappah Arasaratnam, *Indian in Malaya and Singapore*, hlm 70.
- ³¹Annual Report of the Labour Department, 1955.
- ³²Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945.
- ³³Ibid.
- ³⁴George Netto, *Indians in Malaya*, Singapore: National Library Board Singapore, 2009, hlm. 16.
- ³⁵Ibid., hlm. 25.
- ³⁶ Sinnappah Arasaratnam, *Indian in Malaya and Singapore*, hlm. 32.
- ³⁷ Virginia H. Danz, *Women and Party Politics in Peninsular Malaysia*, Singapore: Oxford Universiti Press, New York, 1978, hlm. 65.
- ³⁸Annual Report of Labour Department, 1948.
- ³⁹Sinnappah Arasaratnam, *Indians in Malaysia dan Singapore*, hlm. 59.
- ⁴⁰K.S. Sandhu, *Indians in Malaya, Some Aspects of their Immigration and Settlement 1786-1957*, hlm. 82.
- ⁴¹Ibid., hlm. 185-186
- ⁴²Annual Report on Labour Department, 1912.
- ⁴³Virginia H. Dancz, *Women and Party Politics in Peninsular Malaysia*, hlm. 60.
- ⁴⁴Annual Report on the social and economic progress of the people of Selangor, 1948.
- ⁴⁵Annual Report on the Social and Economy progress of the People of Selangor, 1934.
- ⁴⁶R.O. Winstedt, *Malaya The Straits Settlement and The Federated and Unfederated Malay States*, London: Constable & Co, Ltd., 1923, hlm. 238.
- ⁴⁷Ibid., hlm 240.
- ⁴⁸R.N. Jackson, *Immigrant Labour and the Development of Malaya*, Federation of Malaya: Thor Beng Chong Acting Government Printer, 1961, hlm. 137.
- ⁴⁹Mazlina Mat Rashid, 'Ekonomi Selangor dan zaman kemelesetan, 1874-1930-an,' Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 2002/2003, hlm. 60

- ⁵⁰Amarjit Kaur, 'Perkembangan Ekonomi Selangor: Suatu Tinjauan Sejarah,' dalam Kolokium Sejarah Negeri Selangor, Kuala Lumpur: Universiti Malaya, 1989, hlm. 182.
- ⁵¹Ibid., hlm 52-53.
- ⁵²K.S. Sandhu, *Indians in Malaya, Some Aspects of their Immigration and Settlement 1786-1957*, hlm. 183.
- ⁵³The Census of Federated Malay States, 1911.
- ⁵⁴Government Policy with Regard to Toddy Forward Pamphlet entitled, 22 September 1922, Negeri Sembilan Secreariat File 2299/1922, hlm. 5.
- ⁵⁵Azharuddin Mohd Dali, *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*, hlm 240.
- ⁵⁶Ibid., hlm 241.
- ⁵⁷R.K. Jain, 'Indian in Malaya: Settlement, Stratification and Politics of a Plantation Proletariat,' Thesis Pd.D., Australian National University, 1968, hlm. 149.
- ⁵⁸Ibid., hlm. 67.
- ⁵⁹Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945.
- ⁶⁰Petition for Toddy shops at Klang and Port Swettenham, From Vaitilingan and others to Resident Selangor, Klang, 14 Janury 1922, Selangor Secretariat File 287/1922.
- ⁶¹Paramasivam Arunasalam, 'Toddy Drinking in Malaysia,' hlm. 6.
- ⁶²Sale of toddy for consumption off the premises-Petition from Klang toddy shop-shop keepers, From District Officer Klang, 1 April 1916, Selangor Secretariat 1923/1916.
- ⁶³Proceeding and Report of the Commision, Appointed to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, hlm.10.
- ⁶⁴Ibid., hlm. 35.
- ⁶⁵Ibid., hlm. 294
- ⁶⁶Methods of Collecting Toddy, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, From Chairman of Licensing Board to Resident of Selangor, Kuala Selangor, 22 September 1917, Selangor Secretariat File 3851/1917.
- ⁶⁷Death of Coolis by Toddy Poisioning, 23 Mei 1916, Selangor Secretariat File 2739/1916.
- ⁶⁸Ibid., hlm. 294.
- ⁶⁹Proceeding and Report of the Commision, Appointted to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, hlm. 1-2
- ⁷⁰Ibid., hlm 299-300
- ⁷¹Ibid., hlm. 1-2
- ⁷²Ibid., hlm. 272.
- ⁷³Ibid., hlm. 54-55.
- ⁷⁴The United Planting Association of Malaya: Toddy shops, dalam Fail Labour Department of Malaysia, 1945-1947, LDM 426/46.
- ⁷⁵Annual Report of the Labour Department 1946.
- ⁷⁶Paramasivam Arunasalam, 'Toddy drinking in Malaysia,' hlm. 6.
- ⁷⁷R. Kanaganayagi Ramasamy, 'Sejarah Kedatangan Masyarakat India dan Keadaan Sosial dan Ekonomi di Ladang dari 1920-30an, Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Sesi 1992, hlm.59.
- ⁷⁸Sinnapah Arasaratnam, *Indians in Malaysia dan Singapore*, hlm.70.
- ⁷⁹Estate Toddy shop in the State of Malacca, Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945.
- ⁸⁰Sinnapah Arasaratnam, *Indians in Malaysia dan Singapore*, hlm.70.
- ⁸¹Toddy Farmers dor 1904, From Ag Finiancial Commisioner to the Secretary to Resident Selangor, Kuala Lumpur, 7th March 1904. Selangor Secretariat File 1655/1904.
- ⁸²Rules made under Section 4 of the Revenue Farms Enactment 1904 Toddy Farm for the Selangor State, Kuala Lumpur, 27 July 1904, Selangor Secretariat File 1365/1904.
- ⁸³Ibid.

---

⁸⁴Rules made under Section 4 of the Revenue Farms Enactment 1904 Toddy Farm for the Selangor State, Kuala Lumpur, 27 July 1904, Selangor Secretariat File 1365/1904.

⁸⁵Methods of Collecting and Storing Toddy, From Chairman of Licensing Board to Resident Selangor, Kuala Selangor, 22 September 1917, Selangor Secretariat File 3851/1917.

⁸⁶Ibid.

⁸⁷Resolution passed by the Second Annual India Conference of Malaya requesting Government to enforce regulations prohibiting the sale of toddy to women and children, Joint Secretaries, Indian Conference of Malaya 1928, Ipoh, 30 Disember 1928, Selangor Secretariat File 994/1929.

⁸⁸Ibid.

⁸⁹Conference of Tamil Estate Labourers regarding of their wages, repatriation and closing of toddy shops, From P.A.M Kanjamalai Murthy to Secretary of Resident, Federation of Malaya, 30 July 1930, Selangor Secretariat File 1579/1930.

⁹⁰Petition for Toddy shops at Klang and Port Swettenham, From Vaitilingan and others to Resident Selangor, Klang, 14 Janury 1922, Selangor Secretariat File 287/1922.

⁹¹Toddy Shop Licenses for the year, 1913, From Chairman of Licensing Board, Inland District to Resident Selangor, Kuala Lumpur, 28 August 1912, Selangor Secretariat File, 3932/1912.

⁹²Conference of Tamil Estate Labourers regarding of their wages, repatriation and closing of toddy shops, From P.A.M Kanjamalai Murthy to Secretary of Resident, Federation of Malaya, 30 July 1930, Selangor Secretariat File 1579/1930.

⁹³Tenders right to sell Toddy in the Klang District for 1912, From District Officer Klang to Resident Selangor, Klang, 26 July 1911, Selangor Secretariat File 3531/1911.

⁹⁴Petition against the closing of the Kajang Toddy Shop, From S. V. Munisamy & others, Kajang, 22 October 1931, Selangor Secretariat File 2412/1931.

⁹⁵Report of the Estate Toddy Shops Committee, From Deputy Chief Secretary, Kuala Lumpur, 12th March 1947, R.C. SEL 564/1947.

⁹⁶Tenders right to sell Toddy in the Klang District for 1912, From District Officer Klang to Resident Selangor, Klang, 26 July 1911, Selangor Secretariat File, 3531/1911.

⁹⁷Report of the Estate Toddy Shops Committee, From Deputy Chief Secretary, Kuala Lumpur, 12th March 1947. R.C. SEL 564/1947.

⁹⁸Ibid., hlm. 2.

⁹⁹Sale of toddy for consumption off the premier- Petition from Klang toddy-shop keepers, From District Officer Klang, 1 April 1916, Selangor Secretariat File 1923/1916.

¹⁰⁰Toddy Committee, 426/46, hlm.2.

RUJUKAN

- Azharuddin Mohd Dali. 2012. *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.
- Dancz, V.H. 1987. *Women and Party Politics in Peninsular Malaysia*. Singapore: Oxford University Press.
- Danial, J.R. 1980. A Socio Economic Study of The Indians in the Rubber and Oil Palm Estates in the State of Perak and Selangor. Thesis M.A. Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Fail Jabatan Buruh Melaka 41/1945.
- Federated Malay States. Annual Report of Labour Department, 1948.
- Federated Malay States. Annual Report of Labour Department, 1954.
- Federated Malay States. Annual Report of Labour Department, 1955.
- Federated Malay States. Annual Report of the Labour Department Malaya, 1938.
- Federated Malay States. Annual Report of the Labour Department, 1946.
- Federated Malay States. Annual Report on Labour Department, 1912.
- Federated Malay States. Annual Report on the social and economic progress of the people of Selangor, 1948.
- Federated Malay States. Annual Report on the Social and Economy progress of the People of Selangor, 1934.
- Federated Malay States. Annual Report of Labour Department, 1956.
- Government policy with regard to Toddy- Forwards pamphlet entitled, From Commissioner Trade & Custom, Kuala Lumpur, 22 September 1922, Federal 2299/1922.
- History of Malay Singaporeans in 10 Objects-Part 2. <https://www.english.cw.com.tw> [1 Ogos 2021].
- Jackson, R.N. 1961. *Immigrant Labour and the Development of Malaya*. Federation of Malaya: Thor Beng Chong Acting Government Printer.
- Jain, R.K. 1968. Indian in Malaya: Settlement, Stratification and Politics of a Plantation Proletariat. Thesis Pd.D. Australian National University.
- Kaur, A. 1989. Perkembangan Ekonomi Selangor: Suatu Tinjauan Sejarah. Kolokium Sejarah Negeri Selangor. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Malaya.Toddy Committee, 426/46.
- Negeri Sembilan Secretariat File 2299/1922.
- Netto, George. 2009. *Indians in Malaya, Historical Facts and Figure*. Singapore: National Library Board Singapore.
- Paramasivam, A. 1979. Toddy Drinking in Malaysia. Seminar on Health, Food and Nutrition, 15-20 September 1979, Penang.
- Proceeding and Report of the Commission, Appointed to inquire into certain matters affecting the good government of the state of Selangor, Kuala Lumpur: Federated Malay States Government Press, 1977.
- Pusat Rujukan Persuratan Melayu. <https://www.prpm.dbp.gov.my> [1 Ogos 2021].
- Ramasamy, R.K.. 1992. Sejarah Kedatangan Masyarakat India dan Keadaan Sosial dan Ekonomi di Ladang dari 1920-30an. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Sandhu, K.S. 1969. *Indians in Malaya, Some Aspect of their Immigration and Settlement, 1786-1957*. Cambridge: Cambridge University Printing House.
- Selangor Secretariat File 1365/1904.
- Selangor Secretariat File 1579/1930.
- Selangor Secretariat File 1655/1904.
- Selangor Secretariat File 1923/1916.

- Selangor Secretariat File 2086/1948.
 Selangor Secretariat File 2139/1913.
 Selangor Secretariat File 2412/1931.
 Selangor Secretariat File 2739/1916.
 Selangor Secretariat File 287/1922.
 Selangor Secretariat File 3531/1911.
 Selangor Secretariat File 3851/1917
 Selangor Secretariat File 3932/1922.
 Selangor Secretariat File 564/ 1947.
 Selangor Secretariat File 865/1922.
 Selangor Secretariat File 994/1929.
Sinar. 2020. Tuak Kelapa ‘Pembuka’ Selera di Bulan Ramadan....., 30 April.
 Sinnappah Arasratnam. 1970. *Indian in Malaya and Singapore*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
 Supernor, Dennis Earl. 1983. Tamils in Malaysia: Problems in Socio-Economic Development for an Immigrant Minority Group. Thesis PhD. University Microfilms International.
 The Census of Federated Malay States: Review of the Census Operation and Results Including Tables Exhibiting the Population by Sex, Age, Race, Birthplace, Religion and Occupation, 1911.
 The United Planting Association of Malaya: Toddy shops, dalam Fail Labour Department of Malaysia, 1945-1947, LDM 426/46.
 Windstedt, R.O. 1923. *Malaya and the Straits Settlement and the Federated and Unfederated Malay States*. London: Constable & Co, Ltd.

Published online: 31 October 2021